

Cultura

La programació dels festivals d'estiu

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Cent dones, ni més ni menys, puguen a escena aquesta nit en un dels espectacles més singulars del festival Grec d'aquest any. Cent barcelonines de diferents procedències i edats –que oscil·len entre els 20 i els 84 anys– són les protagonistes de *100Femmes*, una experiència teatral en la qual es barregen textos, moviments coreografiats, projeccions, llibres i fins i tot un dj per donar l'oportunitat a un centenar de dones d'expressar-se a l'amfiteatre de Montjuïc davant els seus conciutadans. Per donar l'oportunitat de donar vida a una obra que, en part, ha estat creada amb les seves opinions, amb les seves reflexions, sobre el món i sobre la ciutat.

Una peça que parla, explica l'autora i directora de *100Femmes*, Angels Aymar (Barcelona, 1956), de l'ésser humà en relació amb els seus orígens i de com, mentre creiem que avancem, en realitat ens allunyem de nosaltres mateixos. I que convida a recuperar la nostra pròpia especificitat. Una peça que, a més, no es quedarà a Barcelona, sinó que és un projecte europeu que pensa anar convocant un centenar de dones a cada ciutat on vagin. De moment, el 5 i el 6 de setembre a Eindhoven, als Països Baixos, ciutat que aspira a ser capital europea l'any 2018. Finalment, el projecte conclourà amb un documental fet a partir del material dels assajos i de les protagonistes de les diferents ciutats on es faci.

Aymar explica que el projecte va sorgir per un cúmul de circumstàncies entre les quals, òbviament, hi ha l'actual crisi, i per partida doble. “Anava a posar-me a treballar en un nou projecte –explica l'autora d'obres com *Trueta* o *La indiana*– i contemplant la situació que vivim, que afecta especialment el teatre, em feia mandra comprometre actors professionals sense saber si podrien cobrar. I davant aquest panorama tan precari en el qual crec que la creativitat té coses a dir, em vaig plantejar que en comptes de fer un espectacle petit, en faria un de gran. En situacions difícils, farem coses grans. Amb intèrprets no professionals, donant l'oportunitat a la ciutadania de participar i expressar-se, fent que la gent que mai no ha traspasat la barreira de l'escenari ho faci i pugui veure com es munta una obra. quin és el procés”.

Un procés, per cert, remarca, en què les cent dones, entre les quals fins i tot hi ha mares i filles, han suat la cansalada cinc hores cada dia durant les deu jornades d'assajos a la Fabra i Coats que

100 dones a escena

Un centenar de barcelonines parlen de la nostra relació amb el món al Grec

han precedit l'espectacle que s'estrena aquesta nit. Perquè, a més d'omplir uns qüestionaris amb unes respostes que l'autora ha incorporat de diverses formes a l'obra –qüestionaris que preguntaven des de quin és el racó preferit de la ciutat fins a quin moment del dia els pertany només a elles–, les participants havien de comprometre's a deu dies de disponibilitat, “i han hagut d'organitzar la seva vida, la feina, els desplaçaments, qui cuidava les criatures, per assajar. S'han implicat d'una manera admirable”, diu

LES PARTICIPANTS

Les voluntàries tenen entre 20 i 84 anys i són de procedències molt diverses

L'OBJECTIU

“Reivindiquem tornar a l'origen ara que sembla que tot cau”, diu la directora

Aymar, que destaca que de totes aquestes dones han tret paraules, però també gestos molt propis de cadascuna pels seus moviments en aquesta coreografia de grup coordinada per Montse Colomé. “Elles no tenen per què saber ballar o moure's, no es tracta de veure com de bé ho fan, sinó de quin dignitat i capacitat tenen d'inscriure's en una cosa que no saben de què anava i que han anat descobrint a mesura que la feien”, diu l'autora i directora. Que explica que fins i tot una de les participants sap tocar el trombó i

interpretarà una petita peça. I que hi haurà retrats d'elles projectats a l'escenari, encara que també es veuran imatges molt més abstractes. En definitiva, que l'espectacle canviarà radicalment de ciutat en ciutat perquè són les participants, amb els seus detalls, les que donen vida a l'esquema general.

I de què va *100Femmes*? Aymar diu que no és un documental sobre vides privades, sinó que es tracta d'una creació molt conceptual perquè cada un “s'assegui i es munti la seva història”. Encara que sí que hi ha, assenyala, un patró, que comença amb una mirada a la nostra procedència, d'on venim, el nostre vincle amb els orígens, amb l'univers. I com l'anem perdent per tots els elements externs que rebem. “Reivindiquem tornar a l'origen ara que tot cau i que sembla que no et pots recolzar en cap de les antigues pilastres. Que només quedes tu mateix, encara que resulta que hem estat tan pendents del que passava fora que ens hem oblidat d'escoltar-nos. Ens hem oblidat que el temps que dediquem a tantes coses, la feina, la família, és nostre”, apunta.

teatre
**POL
IOR
AMA**

**GR
EG**

ticketmaster
ticketmaster.es

LA VANGUARDIA

Fins al 31 de juliol

LA BANQUETA

#tuitsdecultura

En el concierto de Loquillo, Leiva y Ariel Rot en el Pueblo Español de Barcelona. Rock del bueno :)

@Albert_Rivera
Albert Rivera President de Ciutadans

Travesso Gràcia caminant i sento un cambler que diu a uns clients: "¿Qué? ¿Disfrutando del Barcelona way of life, no?". Fujo corrents.

@ValeroSanmarti
Valero Sanmartí Escriptor

La Forcades a RACI. El canvi anirà per aquí, no pels partits polítics tradicionals, s'hagin renovat o no.

@senyorforms
Albert Forns Escriptor

¡En París hay un bono-cine de 20 euros al mes y puedes ver todas las películas que quieras en más de 300 salas!

@pacionbarrios
Paco León Cineasta

Al Grec. Algunes de les participants a *100Femmes* durant els assajos d'ahir

ALEX GARCIA

I és en aquest sentit, en aquesta tornada a l'origen, on rau també l'elecció de cent dones: "La dona és l'origen, la intuïció, la força". A l'obra se celebra especialment la saviesa de les persones grans, però també la cultura, els llibres, i s'al·ludeix a la crisi actual. "L'origen ocupa el bloc del principi de l'obra i després ve el moment present, la crisi expressada a la nostra manera, i més tard hi ha al·lusions directes a la ciutat, a Barcelona, en un recorregut de llocs que arriba justament fins al Grec. La peça conclou amb la capacitat de prendre consciència que podem fer tombar qualsevol mur. D'alguna manera és un projecte que se suma a molts altres moviments que estan sorgint de la mateixa població, solucions que neixen a partir de la gent. Reivindiquem que amb la teva força, creient en tu mateix, ets l'instrument per canviar les coses", conclou la creadora.●

JOSEP MASSOT
Barcelona

Ara que es parla tant de si la influència del cinema i del vídeo està canviant l'òpera, l'ascensió fulgurant d'Angela Meade desmenteix els qui afirmen que l'exigència de versemblança actoral està per sobre de les dots per al cant operístic. La jove soprano nord-americana (Centralia, Washington, 1977) torna aquesta nit al festival de Peralada després d'haver debutat l'any passat a la versió per a concert d'*Il Trovatore*. És una cantant més lírica que dramàtica? Aquest any es presenta amb un programa en el qual combina Strauss, Verdi i Listz amb Bellini, Donizetti i Rossini,

Segurament Hollywood no suposarà el fi de l'òpera, però la irrupció de la soprano Angela Meade té argument de pel·lícula. Filla de guardaboscós, es va educar en escoles musicals i

La soprano, que forma part de la nova generació de cantants nord-americanes, actua aquesta nit al festival de Peralada

Meade torna més lírica

l'any 2005, amb 27 anys, es presenta a les audicions del Consell Nacional d'Òpera. Arriba a les semifinals a Nova York. Però dels vint aspirants, només en poden continuar competint deu. Ella no passa el tall i, desanimada, pensa a abandonar. Volia cantar la seva millor ària, la *Casta Diva*, però el seu professor li va aconsellar que no ho

fes davant uns jutges que havien escoltat l'ària cantada per Maria Callas, Joan Sutherland o Montserrat Caballé. Dos anys després, el 2007, ho torna a intentar. Aquesta vegada sí que decideix cantar la *Casta Diva*. No només guanya, sinó que, a més, la cineasta Susan Froemke filma el dia a dia dels cantants durant la competició en un film

que titula *The audition* i que guanya les simpaties del públic. L'endemà del seu triomf rep un e-mail del Metropolitan per oferir-li un paper de substituta per a l'Elvira de *Ernani*. L'oportunitat li va arribar quan va haver de substituir temporalment Sondra Radvanovsky. Va tenir tant èxit que va ser elegida per a un enregistrament filmat de l'òpera en una matinée de dissabte. La cantant es va esplaiar: "He demostrat el que puc fer, puc cantar *legato* i puc cantar *pianissimo agut* i puc cantar coloratura i cadències".

Després de participar en *Semiramide* de Rossini i en *Norma* de Bellini, va representar en tres ocasions un altre personatge del bel canto, *Anna Bolena*, de Donizetti, l'estrella del qual era Anna Netrebko.

Angela Meade reclama un paper destacat entre les noves cantants líriques nord-americanes i canadenques (Renée Fleming,

FESTIVAL DE PERALADA

Angela Meade, nascuda a Washington el 1977

EL FUTUR

Una nova fornada de cantants està canviant el mapa líric als EUA

NO NOMÉS BEL CANTO

La soprano cantarà peces de Verdi, Strauss, Listz, Bellini, Donizetti i Rossini

Joyce Didonato, Sondra Radvanovsky, Patricia Racette) i les emergents Isabel Leonard, Ailyn Pérez, Latoria Moore, Eglise Gutiérrez, Amber Wagner o Kate Lindsey). En la nova temporada del Met, Meade torna a estar convocada per a un *Falstaff* i de nou la *Norma*.

En el Festival de Peralada estarà acompanyada al piano per Danielle Orlando. Començarà amb Bellini per continuar amb un repertori clàssic de Richard Strauss (*Ständchen*, *Zueignung*, *Allerseelen*, *Befreit* i *Cäcilie*) i Franz Listz (*Enfant si j'étais roi*, *Oh! quand je dors*, *Comment, disaient-ils*) i tancar la primera part amb *Beatrice di Tenda* de Bellini. En la segona part del recital, després d'*Il Corsaro* de Verdi, dues àries de Verdi, unes altres dues de Bellini i una altra final de *Semiramide* de Rossini.

El recital serà a l'església de Peralada avui a les 21 hores.●

Alfonso Vilallonga, un vespre a l'Empordà

■ Alfonso Vilallonga presenta avui al festival de Peralada el seu espectacle *Una soirée a l'Empordà*. El compositor, pianista i cantant inaugura l'espai musical Cotton Chill Out del castell de Peralada.

Vilallonga, que ha rebut un Goya i un Gaudí per la banda sonora de la pel·lícula *Blancaneu*, cantarà temes

com *Corazón lengua*, *Verónica*, *800.000 veranos*, *Frogland*, *Je t'embrasse à l'envers*, *Port Said*, *Solo ante el peligro* o *Piratéame*. També *Quiet*, *Malade*, *Zusammen leben*, *Lo que nos une*, *Paisajes equivocados*. El cantautor cantarà també la polèmica *Maldà State (Estat Propi)*. "Com un quillo de Vallcarca / no sóc fatxa ni sóc

carca / però voldria ser mestís. / No m'agrada l'endogàmia / ni les nous de Macadàmia / ni conec el paradís. / Per donar-vos una pista / no sóc independentista / perquè sóc independent". Llach, Marina Rossell, les banderes estelades, el Barça, Messi i els polítics apareixen en una lletra de to irònic i irreverent.

TOTS FEM
comedia

Música i Lletra
Joan Vives

Escrit i dirigit
Joaquim Oristrell

Fins al 28 juliol

teatre
POLIORAMA

ticketmaster
ticketmaster.es
902 16 00 28
Cèntric de "La Colla"

ANEXA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

3 CATALUNYA
RÀDIO

LA VANGUARDIA